

Sygn. akt I S 34/11

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2011 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny w składzie :

Przewodniczący:	SSA Małgorzata Wolczańska
Sędziowie:	SA Elżbieta Karpeta (spr.) SA Anna Bohdziewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2011 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi A. S. (1)

z udziałem A. S. (2) i Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w (...)

o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie Sądu Okręgowego
w K. sygn. akt II C 615/02 z powództwa A. S. (1) przeciwko A. S. (2) o zapłatę

p o s t a n a w i a :

1. stwierdzić, że w postępowaniu przed Sądem Okręgowym
w K. w sprawie o sygn. akt II C 615/02 nastąpiła przewlekłość postępowania w okresie od dnia 28 października 2002 r. do dnia 5 września 2011 r.;
2. przyznać od Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego
w K. na rzecz A. S. (1) kwotę 6 000 (sześć tysięcy) złotych;
3. oddalić żądanie w pozostałym zakresie;
4. zwrócić A. S. (1) kwotę 100 (sto) złotych uiszczoną jako opłatę od skargi.

Sygn. akt I S 34/11

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawie II C 615/02 rozpoznawanej przez Sąd Okręgowy w (...), domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania w tej sprawie i wniósł o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa kwoty 30 000 zł.

Zarzucił, że po dokonaniu częściowego zwrotu pozwu w 2002r. Sąd Okręgowy nie podjął dalszych czynności w sprawie umożliwiających jej rozpoznanie, skutkiem czego sprawa jest od 9 lat nie zakończona.

Prezes Sądu Okręgowego w (...) w odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie i zgłosił swe przystąpienie do sprawy. Wskazywał, że prawdopodobnie na skutek błędnego zrozumienia treści zarządzenia zwrócono powodowi pozew w

całości i nie przedstawiono akt sprawy sędziemu do podjęcia czynności, które podjęto dopiero po wpływie pisma powoda w niniejszej sprawie w 2011r.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004r. Nr 179, poz. 1843), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (przewlekłość postępowania).

Oceny, czy w toku postępowania doszło do przewlekłości dokonuje Sąd posługując się kryteriami wymienionymi w ust. 2 wymienionego artykułu. W szczególności ocenia terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Przy tym „przewlekłość postępowania zachodzi, gdy jest długotrwałe i rozwlekłe, a trwa ponad konieczność wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych niezbędnych do końcowego rozstrzygnięcia, pozostających w związku przyczynowym z działaniem lub bezczynnością sądu. Jeśli zwłoka w czynnościach wynika z zachowania strony, uczestników postępowania lub innych organów, na które sąd nie ma wpływu, nie ma naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, o którym mowa w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 roku. Przewlekłość postępowania zachodzi, gdy zwłoka jest nadmierna (rażąca) i nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych okolicznościach sprawy” (por. postanowienie SA w Krakowie z 7 kwietnia 2009 r., sygn. akt IIS 4/09, KZS 2009/5/49, Lex 517108).

Nie ulega wątpliwości, że w okolicznościach niniejszej sprawy doszło do rażącej przewlekłości w rozpoznaniu sprawy. Błędne jest zarządzenie sędziego z dnia 28 października 2002r. (odwrot karty 33) nakazujące zwrot tzw. fizyczny pozwu z załącznikami. Konsekwencją wykonania tego błędnego zarządzenia było skierowanie akt sprawy do archiwum i nie podejmowanie jakichkolwiek czynności, aż do momentu, gdy powód w 2011r. wystąpił o informację o rozpoznaniu jego sprawy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało uznać, że skarga o stwierdzenie, że w postępowaniu w sprawie II C 7/08 prowadzonym przez Sąd Okręgowy w (...) nastąpiło naruszenie prawa powoda do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jest w pełni uzasadniona, co w konsekwencji prowadziło do jej uwzględnienia w zakresie stwierdzenia powstałej przewlekłości na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Wobec zaistnienia okoliczności określonych w przepisie art. 12 ust. 4 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy sądowej bez nieuzasadnionej zwłoki, stwierdzić należy, że uzasadnionym jest przyznanie od Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Okręgowego w (...) na rzecz powoda kwoty 6000 złotych. Określając wysokość rekompensaty Sąd Apelacyjny miał na względzie, że częściowo do przewlekłości postępowania przyczynił się sam powód, który nie zareagował po dokonanych błędnie zwrocie pozwu na ten fakt i przez 9 lat nie interesował się wniesioną przez siebie sprawą.

Dalej idące żądanie skarżącego jako nieuzasadnione zostało zatem oddalone na mocy art. 12 ust. 1 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy sądowej bez nieuzasadnionej zwłoki.

Orzeczenie o zwrocie opłaty od skargi uzasadnia art. 17 ust. 3 wyżej wskazanej ustawy.